

Одиничні, особливі та загальні витрати тотожні, оскільки одиничні входять у склад особливих, а вони, у свою чергу, входять до складу загальних.

Моделі обліку для одиничних та особливих витрат базуються на аналітичному аспекті з організацією обліку за індивідуальними характеристиками окремих об'єктів чи їх однорідних груп, а загальні витрати синтезують на рахунках фінансового обліку.

Підставою для організації управлінського обліку служать критерії поділу затрат та запити менеджерів на необхідну для них інформацію, а у фінансовому обліку – стандарти та вибір варіанту, передбаченого в обліковій політиці підприємства.

УДК 338

О.В. Бондаренко

Вінницький національний аграрний університет

**КОМПЛЕКСНА ОЦІНКА РИЗИКІВ ВПРОВАДЖЕННЯ
ВИРОБНИЦТВА БІОЕТАНОЛУ НА СПИРТОВИХ ЗАВОДАХ**

O. Bondarenko

**COMPREHENSIVE ASSESSMENT OF RISK IN PRODUCTION
BIOETHANOL AT THE ALCOHOLIC FACTORY**

В складних економічних умовах особливо важливим є питання прискорення розвитку виробництво альтернативних видів палива (зокрема біоетанолу). Вчені-економісти вважають, що виготовлення біопалива є вигідним для української економіки.

Перспективним напрямком підвищення ефективності розвитку спиртової промисловості є перепрофілювання спиртозаводів, виробничі потужності яких завантажені не в повній мірі, на виробництво біопалива на основі сировинних відходів, зокрема меляси. Щороку Україна експортує біля 200 тис. т. в країни, де вона використовується як сировина для біоетанолу – високооктанової кисневмісної добавки до бензинів. Спрямування недозавантажених потужностей спиртових заводів на виробництво біоетанолу-сирцю з подальшою переробкою в біоетанол забезпечить збереження робочих місць, збільшення надходжень податків до місцевих бюджетів та раціональне використання післяспиртової барди на відгодівлю худоби.

Впровадження виробництва біоетанолу на спиртзаводі можна віднести до інновацій, тобто як комплекс дій, спрямованих на створення, виробництво і поширення нового виду продукції. Прийняття рішення відносно інноваційної діяльності передбачає наявність альтернативних варіантів, оцінювання як самих альтернатив, так і ризиків, пов'язаних з ними. При

цьому виникає необхідність комплексного аналізу економічних ризиків. У науковій літературі економічний ризик визначається як об'єктивно-суб'єктивна категорія подолання конфліктності й невизначеності в ситуації неминучого вибору, що відображає ступінь досягнення очікуваного результату з урахуванням контрольованих і неконтрольованих факторів. На основі комплексного аналізу будується система управління ризиками на всіх стадіях інноваційної діяльності: планування управління ризиками, ідентифікація ризиків, якісний аналіз ризиків, кількісний аналіз [1, 3].

Література:

1. Скрипниченко В.А. Інноваційні аспекти виробництва біопалива на Україні: стан, проблеми, перспективи / В.А. Скрипниченко // [Електронний ресурс]: www.nbuv.gov.ua

2. Нагорний Є. В. Інноваційні напрями розвитку підприємств цукрової та спиртової галузей харчової промисловості / Є.В. Нагорний // Проблеми науки. – 2009. – № 1. – С. 37-40.

3. Останкова Л. А., Шевченко Н. Ю. Аналіз, моделювання та управління економічними ризиками. Навч. посіб. – К.: Центр учбової літератури, 2011. – 256 с.

УДК 330.142.211

О. Я. Галушчак, К. І. Крекотень

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

**ФОРМУВАННЯ МЕХАНІЗМУ ПОКРАЩЕННЯ ВИКОРИСТАННЯ
ОСНОВНИХ ФОНДІВ ПІДПРИЄМСТВА**

O. Galushchak, K. Krekoten

**FORMING OF MECHANISM OF IMPROVEMENT OF THE USE OF
CAPITAL ASSETS OF ENTERPRISE**

Роль основних засобів у процесі виробництва, особливості їх відтворення в умовах ринкової економіки зумовлюють особливі вимоги до інформації про наявність, рух, стан і використання основних засобів. Основні виробничі фонди становлять найбільшу частку матеріально-технічної бази будь-якої галузі. Їхнє зростання сприяє збільшенню економічного потенціалу і виробничих можливостей галузі, підвищенню технічного рівня виробництва. Це, у свою чергу, прискорює темпи випуску продукції, що вирішальним чином сприяє вдосконаленню розширеного відтворення й правильному формуванню найважливіших пропорцій господарювання.

Основні виробничі фонди підприємств, які беруть участь у процесі виробництва, піддаються фізичному та моральному зносу, старіють, у результаті чого знижуються їх експлуатаційні можливості. Стан та